

Humorosan felfogni a dolgokat - a nehéz helyzetekben is:

"Középiskolás voltam, amikor rájöttem, hogy a humor mennyire fontos eszköz. Rekorder voltam, aki a legtöbbször megbukott. Behívták a szüleimet, és eltanácsoltak az iskolából. Ezután, amikor már nem volt tétje semminek, az órákon kínomban elkezdtem utánozni a tanáraimat, és ennek akkora sikere lett a diákok körében, hogy utána fel is léptettek különböző diáknapokon. Ekkor tapasztaltam meg azt, hogy én is tudok valamit, amit más nem úgy tud, és ezen felbátorodva elkezdtem tudni tanulni.

Szerintem a közepes képességű ember, csinál rengeteg közepes dolgot, és egy-két villanást. Az egy-két villanás nálam a Kató néni, az Én a Gyula meg az Ottó, a Falugyűlés... Csináltam mellette 30 közepeset, de az emberek a néhány nagyobb villanásról fognak megítélni, nem a 30 közepesről.

Nekem sosem volt olyan romantikus alkotói helyzetem, hogy tudtam volna egy írógép előtt ülni a meleg szobában, és a kandalló ropogása mellett alkotni betakart lábbal...

Írás, poénszerzés:

Mindig útközben történt, amikor utaztunk valahova. Hallgattam a rádiót, és például egy bácsi beszélt magáról... Mondtam Bajor Imrének akivel akkor sokat mentünk együtt: Te figyelj ide, felmész a színpadra, és semmi mást ne csinálj, csak mondd mindenre azt, hogy hárman voltunk, én, a Gyula, meg az Ottó. Miért mondjam? Azt bízd rám, mindig olyan kérdést fogsz kapni, hogy te ne tudj mást mondani. A hatodik mondatnál a közönség fogja mondani, hogy én, a Gyula..."

<https://youtu.be/K2ZstH6EQuk>

Forrás:sztarportre.hu